ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 32 (999) | СУБОТА, 8-га лютага 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сэкратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.

ГОД ВЫДАНЬНЯ IX.

МОБІЛІЗАВАЦЬ МАСЫ

Мы ўжо зьмяшчалі пастанову ЦКК КП(б)Б аб грубым скажэньні лініі партыі па пытаньнях самакрытыкі з боку прэзыдыуму Гомельскай АКК і бюро акругкому партыі. Сутнасьць гэтага грубога скажэньня лініі партыі і памылак зводзіцца да таго, што:

„Партыйнае кіраўніцтва нашай Гомельскай організацыі дапусьціла шэраг грубейшых палітычных памылак. Парушэньне лёзунгу партыі аб самакрытыцы ў пастановах АКК, Насткова і АК па рабкораўскіх справах; прымірэнчыя адносіны да права-опортуністычнай практыкі ў Нова-Беліцкай організацыі; беспадстаўныя абвінавачваньні ячэйкі чыгуначнага палка ў „левым“ загібе за тое, што яна рэзка, па-бальшавіцку крытыкавала опортуністычныя памылкі Нова-Беліцкага раёну і патрабавала зьмены кіраўніцтва ў райкоме,—вось асноўныя памылкі, якія мелі месца і адзначаны ў пастановах ЦКК і апошняга аб'яднанага пленуму АК і АКК“ („Полесская Правда“).

Партыя за апошнія гады правяла і праводзіць вялізарную работу па барацьбе з праявамі ў тэорыі і па практыцы правага ўхілу і прымірэнцтва да я г о. Адначасова партыя ні на х в і л і н у не паслабляе барацьбы з рэшткамі контррэволюцыйнага троцкізму. Шырокае разгортваньне бальшавіцкай самакрытыкі сярод шырокіх мас партыі, комсамоцу—зьяўляецца лепшай гарантыяй па зьнішчэньні тых прарываў і недахопаў, якія маюць месца. Адсюль відавочна, што лёзунг партыі аб шырокім разгортваньні самакрытыкі павінен знайсьці поўны адбітак ва ўсёй нашай рабоце.

Аднак, у гомельскай рэчаістасьці гэты лёзунг груба скрыўляўся парткіраўніцтвам акругі. Яно ня толькі не садзейнічала яго шырокаму разгортваньню, а наадварот, у цэлым шэрагу выпадкаў зажымала самакрытыку. Па сутнасьці гэтыя памылкі ўскрываюць клубок права-опортуністычнай практыкі ў паасобных частках Гомельскай організацыі і прымірэнчых да яго адносін з боку партыйнага кіраўніцтва.

Пасьля таго, як усе гэтыя факты ўскрыты камісіяй ЦКК пры ўдзеле шырокіх рабочых мас, рабкораў, калі партыйнае кіраўніцтва прызнала зробленыя памылкі, патрэбна было шырока мобілізаваць масы на зьнішчэньне і выпраўленьне ўсіх меўшых месца прарываў, на далейшае разгортваньне няпрымірымай бальшавіцкай самакрытыкі, на барацьбу за генэральную лінію нашай партыі.

Матар'ялы, якія зьмешчаны ў „Полесской Правде“ гавораць аб тым, што парткіраўніцтва акругі прызнаючы свае памылкі не па-бальшавіцку мобілізуе масы на барацьбу з меўшымі месца прарывамі.

Сход партактыву Гомельшчыны, на якім па сутнасьці быў змазаны даклад аб рашэньнях прэзыдыуму ЦКК, сыгналізуе нам аб тым, што ўсе прызнаньні сваіх памылак партыйным кіраўніцтвам акругі і рашэньні ЦКК па гомельскіх справах фактычна засталіся толькі дакумэнтам, які ня прыведзены ў дзеяньне, вакол выкананьня якога парткіраўніцтва акругі недастаткова мобілізуе шырокія масы партыі і комсамолу.

Мы цалкам згодны з тэй ацэнкай, якую дае „Полесская Правда“ у сваіх апошніх перадавых па ўсіх гэтых справах. Неабходна зараз-жа прыняць усе рашучыя меры да таго, каб ня толькі формальна прымаліся пастановы аб прызнаньні памылак, а каб парткіраўніцтва акругі сапраўды па-бальшавіцку стала на чале ўзрослай актыўнасьці мас і шляхам разгортваньня бальшавіцкай самакрытыкі ўзялося-б за зьнішчэньне зробленых прарываў.

У нас няма матар'ялаў, якія-б характарызавалі работу комсамольскай організацыі па мобілізацыі мас комсамолу і беспартыйнай рабочай моладзі на шырокае разгортваньне бальшавіцкай самакрытыкі, і на зьнішчэньне меўшых месца прарываў. Але той факт, што комсамольская організацыя не дала належнай палітычнай ацэнкі фактам змазваньня пастаноў ЦКК, той факт, што мы зараз ня бачым шырока разгорнутай работы ў комсамольскай масе і масе беспартыйнай рабочай моладзі па абгаварэньню і вызначэньню практычных мерапрыемстваў, накіраваных на зьдзейсьненьне пастаноў ЦКК, прымушае нас сыгналізаваць небясьпеку.

Патрэбна зараз-жа, неадкладна мобілізаваць энэргію і ўвагу шырокіх мас комсамолу і беспартыйнай рабочай моладзі на выкананьне гэтых задач.

Гомельская як партыйная, так і комсамольская організацыя ў масе сваёй зьяўляюцца здаровымі і пры ўпартай рабоце партыйнага і комсамольскага кіраўніцтва па мобілізацыі шырокіх рабочых мас вакол выкананьня пастаўленых задач партыяй, пры разгортваньні бязьлітаснай бальшавіцкай самакрытыкі, пры непаслабляючай упартай барацьбе за генэральную лінію партыі організацыя выправіць і зьнішчыць усе недахопы і прарывы, якія мелі месца ў парткіраўніцтве Гомельшчыны.

У ЦК УсеЛКСМ

БАЯВОЕ ЗАДАНЬНЕ

ЦК УсеЛКСМ прапанаваў усім мясцовым організацыям мобілізаваць комсамол на засыпку насеньня і дабіцца на гэтым фронце рашучага пералому і 100 проц. выкананьня пляну. Комсамольскія работнікі, якія ня ўмеюць мобілізаваць масы на выкананьне плянаў засыпкі насенфондаў павінны зьнімацца з работы. ЦБ Юных Піонэраў таксама прапанавала ўсім піонэр-атрадам і дзіцячым сельска-гаспадарчым комунам безадкладна мобілізаваць усе атрады і школы для збору насенфонду.

Аб рэорганізацыі апарату УсеЛКСМ

Пастанова бюро ЦК УсеЛКСМ

МАСКВА, 5. Бюро ЦК УсеЛКСМ пастанавіла наступным чынам рэорганізаваць апарат УсеЛКСМ. Ствараецца масава-эканомічны аддзел і пры ім сельска-гаспадарчы сэктар, аддзел адукацыі і быту нацменсэктарам, аддзел прапаганды і тэарэтычнай вучобы. Оргразьмярк рэорганізуецца ў організацыйна-інструктарскі аддзел, пры якім ствараецца савецка-кооперацыйны сэктар і інформацыйна-статыстычны сэктар. Акрамя таго, застаюцца вайскова-фізкультурны аддзел, цэнтральнае бюро юных піонэраў і конфліктная камісія.

Весткі з Грэцыі

Крывавыя сутычкі студэнцтва з паліцыяй

Афінскія турмы перапоўнены студэнтамі

Ужо звыш 6 тыдняў бастуюць 6000 студэнтаў адзінага ў Грэцыі Афінскага ўнівэрсытэту. Асноўнай прычынай, якая выклікала гэтую забастоўку, зьяўляюцца мерапрыемствы фашысцкага ўраду Венізэлоса, накіраваныя да таго, каб недапусьціць да навучаньня ва ўнівэрсытэце працоўную моладзь. Для гэтага былі прадпрыняты наступныя меры: увесь час бесперапынна павышаецца плата за навучаньне; затым устаноўлены надзвычайна строгія абмяжавальныя ўмовы паступленьня ва ўнівэрсытэт, якія асабліва цяжкі на мэдыцынскім факультэце.

У выніку гэтых рэпрэсій студэнты выступілі супроць і наладзілі масавыя дэманстрацыі, якія канчаліся крывавымі сутычкамі з паліцыяй.

Па паведамленьнях з Афін, турмы перапоўнены студэнтамі, 20 студэнтаў абвясьцілі галадоўку, якая працягвалася 21 дзень. Яны былі вызвалены, але на іх месца былі безадкладна пасаджаны другія. Бастуючыя студэнты Грэцыі заявілі протэст міністэрству Асьветы але гэты протэст застаўся бяз усялякіх вынікаў.

Не закрываць вачэй на небясьпеку вайны

Комінтэрн яшчэ на VI конгрэсе паставіў перад сваімі сэкцыямі як важнейшую задачу—ОРГАНІЗАЦЫЮ БАРАЦЬБЫ СУПРОЦЬ ІМПЭРЫЯЛІСТЫЧНАГА НАСТУПЛЕНЬНЯ НА СССР.

Рашэньні VI конгрэсу павінны былі дапамагчы перамагчы ўсе слабасьці і недахопы замежных компартый у іх барацьбе з вайсковай палітыкай імпэрыялістых. Гэтыя рашэньні патрабуюць ад кожнай сэкцыі Комінтэрну бязьлітаснага выкрыцьця хлусьлівага пацыфізму (міралюбства) буржуазіі і социял-фашыстых, узмацнёнай барацьбы супроць усіх здраднікаў рабочага руху і організацыі масавых выступленьняў на абарону социялістычнай бацькаўшчыны сусьветнага пролетарыяту.

Братэрскія компартыі ажыцьцяўляюць гэтыя задачы з рэволюцыйнай настойлівасьцю і з непаслабляючай энэргіяй. Яны скарыстоўваюць усе магчымасьці, каб выкрыць перад пролетарскімі масамі антысавецкія вайсковыя замыслы імпэрыялістычных драпежнікаў.Ператвараючы трыбуны парлямантаў у зброю рэволюцыйнай агітацыі, францускія, нямецкія і чэха-славацкія комдэпутаты якраз у гэтыя дні кідалі выклік клясаваму ворагу.

Ня гледзячы на ўсю відавочнасьць непасрэднай небясьпекі імпэрыялістычнай вайны супроць СССР, у капіталістычных краінах, аднак, наглядаецца, як сярод рабочых мас, так і ў шэрагах саміх компартый абы якія, часам недаверлівыя адносіны да трывогі, узьнятай Комінтэрнам. Замест таго, каб весьці сярод пролетарскіх мас сапраўдную работу супроць вайны, значная частка рабочай клясы імкнецца апраўдаць сваю бязьдзейнасьць такімі размовамі: „Калі імпэрыялістыя алважацца нападаць на Савецкі Саюз, тады мы ужо пакажам ім, якую гэроічную барацьбу мы павядзём, абараняючы рускіх таварышоў“.

Комінтэрн самым рашучым чынам павінен быў заклікаць свае сэкцыі на барацьбу з такой НЕДАПУШЧАЛЬНАЙ УСТАНОЎКАЙ. Неабходна паказаць масам, як трэба па-бальшавіцку весьці барацьбу супроць імпэрыялістычных войн, ШЛЯХАМ ОРГАНІЗАЦЫІ МАСАВЫХ ВЫСТУПЛЕНЬНЯЎ ДЛЯ АБАРОНЫ ЖЫЦЬЦЁВАГА ЎЗРОЎНЮ РАБОЧЫХ І ВЫКРЫЦЬЦЯ ПЕРАД РАБОЧАЙ КЛЯСАЙ УСІХ СУПЯРЭЧНАСЬЦЯЙ КАПІТАЛІЗМУ, ЯКІЯ НЕПАЗЬБЕЖНА ВЯДУЦЬ ДА ЎЗБРОЕНАГА НАПАДУ НА САВЕЦКІ САЮЗ. Гэтая барацьба патрабуе таксама стварэньня нелегальных організацый, цесна зьвязаных з фабрыкамі і заводамі.

Організацыя шырачайшай сеткі рэволюцыйных упаўнаважаных на прадпрыемствах стаіць зараз перад усімі сэкцыямі Комінтэрну, як самая важная, самая сур'ёзная і самая адказная задача.

ЭКОНОМІЧНЫ КРЫЗІС У ПОЛЬШЧЫ ПАГЛЫБЛЯЕЦЦА

„СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ БУДАЎНІЦТВА СССР—ФАКТАР, ЯКІ МОБІЛІЗУЕ РАБОЧУЮ КЛЯСУ УСЯГО СЬВЕТУ НА БАРАЦЬБУ СУПРОЦЬ КАПІТАЛУ, СУПРОЦЬ ПАДРЫХТОЎКІ ВАЙНЫ З СССР“—ЗАЯВІЎ НА ПАСЯДЖЭНЬНІ СОЙМУ КОМДЭПУТАТ тав. ЖАРСКІ

Варшава, 6. У часе дыскусыі па бюджэту ў сойме з вялікай прамовай выступіў комуністычны дэпутат Жарскі. Тав. Жарскі сказаў:

„Як відаць з проэкту бюджэту, звыш паловы ўсіх выдаткаў ідзе на патрэбы вайсковага міністэрства, міністэрстваў унутраных спраў, юстыцыі і замежных спраў, г. зн. усіх міністэрстваў—дзейнасьць якіх накіравана да ўдушэньня рэволюцыйнага руху і падрыхтоўкі вайны супроць СССР“.

„У сучасны момант зарэгістравана звыш 230 тысяч беспрацоўных у гарадох, тады як фактычная лічба дасягае паўмільёну. У вёсцы налічваецца да 3 мільёнаў беспрацоўных. Вось—вынікі загніваньня капіталістычнай стабілізацыі. Сколькі-ж асыгнавана на барацьбу з беспрацоўем з 300 мільёнаў, якія сойм дабавіў ураду? З трохмільярднага бюджэту, беспрацоўная сям'я атрымоўвае 12 злотых у месяц. Вось—ваш здрадніцкі падарунак рабочай клясе“.

„Ва ўсім сьвеце,—гаворыць тав. Жарскі,—ёсьць толькі адна краіна, у якой няма растучай хвалі беспрацоў'я, гэта краіна—СССР. СССР зьяўляецца адзінай краінай, якая ня ведае крызісу, таму і расьце нянавісьць супроць СССР, таму актыўна і падрыхтоўваецца вайна супроць дыктатуры пролетарыяту. Тав. Жарскі прыводзіць лічбы росту савецкай прамысловасьці, лічбы, якія паказваюць магутны рух колектывізацыі сельскай гаспадаркі СССР і гаворыць: „Социялістычнае будаўніцтва СССР—фактар, які мобілізуе рабочую клясу ўсяго сьвету на барацьбу супроць капіталу, супроць падрыхтоўкі вайны з СССР“.

„Гаспадарчы крызіс у Польшчы ідзе побач з паглыбленьнем палітычнага крызісу фашысцкай дыктатуры. Фашызм сустракае рэзкі адпор з боку працоўных мас. Фашысцкай дыктатуры застаецца адно—узмацняць тэрор супроць рабочай клясы і сялянскай масы прыгнятаемых Польшчай нацый. Самы актыўны ўдзел у гэтым тэроры прымае ППС, вызваленьне і сялянская партыя“.

„Мы, комуністыя, ідзем у масы і заяўляем: „Бюджэт неабходна адхіліць, барацьбу супроць фашысцкай дыктатуры: неабходна ўзмацніць. Аб'яднаньне барацьбы рабочых і сялян прыгнятаемых фашысцкай Польшчай нацый зьяўляецца адзіным шляхам нізрынуцьця фашысцкай дыктатуры і ўстанаўленьня дыктатуры пролетарыяту (бурныя аплёдысмэнты на лавах левых і рабоча-сялянскіх дэпутатаў)“.

Адзіны ў Саюзе

Наждачна-механічны завод «Ільліч» у Ленінградзе

Унутраны від пабудаванага ў 1927 годзе такарнага цэху. Абточка шліфавальных кругоў. Вытворчасьць пры адназьменнай рабоце—3000 тон. Пабудова абышлася ў 760 тысяч рублёў. Вытворчасьць шліфавальных кругоў зьяўляецца адзінай у Саюзе і па вялічыне раўняецца буйным эўрапейскім прадпрыемствам.

„Новы курс“ нямецкай замежнай палітыкі...

Польска-нямецкі дагавор—трывожны сыгнал для пролетараў усяго сьвету

БЭРЛІН, 5. У сувязі з зацьвярджэньнем польска-нямецкага ліквідацыйнага дагавору, апошні знаходзіцца ў цэнтры ўвагі нямецкіх палітычных колаў.

Орган компартыі „Ротэ Фанэ“ піша: „Згода Нямеччыны з Пілсудзкім, на якой усяляк настойвалі нямецкія социял-фашыстыя, разьвязвае польскаму фашызму рукі для нястрыманай вайскова-авантурысцкай кампаніі накіраванай супроць Савецкага Саюзу. Кладзецца пачатак новаму пэрыоду актыўнай дыплёматычнай, палітычнай і ваеннай падрыхтоўкі вайны супроць Савецкага Саюзу пры ўдзеле нямецкага імпэрыялізму. Перавод усяго нямецкага флёту ў Балтыцкае мора, самая ганебная анты-савецкая кампанія буржуазнага і социял-дэмократычнага друку—зьяўляюцца першымі сыгналамі „новага курсу“ нямецкай замежнай палітыкі пад сьцягамі дыктатуры Моргана і Юнга. Усё гэта прадстаўляе сабою трывожныя сыгналы для міжнароднага пролетарыяту“.

Набор ва ўдарныя брыгады—удар па сымулянству і нядбайнасьці

На ўрачыстым сходзе машынны цэх 1-ай Бел. дзярж. друкарні абвясьціў сябе комуністычным.—На гомельскім чыгуначным заводзе няма комсамольцаў па-за ўдарнымі брыгадамі

Ад ударнага--да комуністычнага

Машынны цэх 1-й Беларускай дзяржаўнай друкарні абвясьціў сябе комуністычным

Да моманту абвяшчэньня ўдарным, машынны цэх лічыўся ў друкарні адным з адсталых. Пры адпаведнай рабоце як грамадзкіх організацый, так і партыйна-комсамольскага колектываў удалося ўзьняць політычны ўзровень рабочых, яшчэ больш завастрыць перад імі задачы соцыялістычнага будаўніцтва.

Цэх быў абвешчаны ўдарным.

Уся работа, як па выхаваньню рабочых, так і па падняцьцю вытворчасьці настаўлена на належную вышыню і таму ўзьнікла пытаньне аб пераходзе ад ударнага ў цэх комуністычны.

6-га лютага ў клюбе друкароў—урачысты сход.

Электра ўсыпала і перапляло розна-колерным сьветам электрычных лямпачак усю залю.

Сьцягі афарбавалі чырваньню ўсю сьцену.

Грае аркестр музыкі.

Энтузіязм захапіў рабочых і, поўныя вялікага ўздыму, запоўнілі яны кожнае месца і вольныя праходы клюбу.

Тав. Славінскі робіць даклад на тэму: „Новае ў рабочай клясе“.

Кіно-опэратар фіксуе паасобныя моманты ўрачыстасьці.

... Адзін за адным зьяўляюцца на сцэну прадстаўнікі ад груп рабочых з колектыўнымі заявамі аб прыёме іх у шэрагі комуністычнае партыі. Перад вачыма праходзяць прадстаўнікі ад груп рабочых з заявамі.

Машынны цэх падае заяву ад груп у 57 чалавек.

Наборны цэх—32 чал.

Пераплётны—19 чал.

Дапаможны—20 чал.

Кожны, хто зьяўляўся на сцэне, сустракаўся гучнымі воплескамі, якія перапляталіся з сымфоніяй музыкі.

Усё гэта адбывалася так дынамічна, што кожнага прысутнага ў залі электрызавала.

У момант вядзеньня сходу з залі ў прэзыдыум паступілі дзьве заявы з просьбай далучыць іх да агульных сьпісаў па прыёме ў партыю.

Лепшыя ўдарнікі сёньня падалі заявы ў партыю.

Выступіўшы тав. Будзінскі завастрыў увагу перад уступіўшымі ў партыю рабочымі на тым, што перад імі ў сучасны момант паўстаюць яшчэ большыя задачы ва ўсім соцыялістычным будаўніцтве і кожны цэх, абвяшчаючы сябе комуністычным, гэтую назву павінен апраўдаць.

Пад бадзёрыя гукі музыкі і моцнае „ура“ зацьвярджаецца пастанова аб пераводзе машыннага цэху ў комуністычны і прымаецца пастанова аб хадайнічаньні перад адпаведнымі ўстановамі аб прысваеньні першай дзяржаўнай друкарні назвы імя Сталіна.

Магутны сьпеў „Інтэрнацыяналу“ разам з музыкай нараджаў яшчэ больш энтузіязму ў масе рабочых...

Я. КРЫНІЦА.

Колектыў комсамольцаў—увесь ударны

Колектыў комсамольцаў Гомельскага чыгуначнага заводу імя Ланцуцкага ў ліку 250 комсамольцаў аб'явіў сябе ўдарным. Ударнымі брыгадамі ахоплена 170 чалавек, у брыгадах-комунах—27 чалавек і паасобных ударнікаў—53.

Значная частка беспартыйнай моладзі аб'явілі сябе таксама ўдарнымі.

Цюфяеў І.

Усёй брыгадай у ленінскі комсамол

На „Эльводзе“ ў Менску існуе вучнёўская брыгада, у якой вучацца 5 маладых рабочых, з іх два—комсамольцы, а астатнія беспартыйныя. На сходзе, дзе абгаварвалася пытаньне аб заклiку ва ўдарныя брыгады, вучні **аб'явілі сабе ўдарнікамі.**

Вучнёўская брыгада парашыла колектыўна ўступіць у шэрагі ленінскага комсамолу. Вось што яны пісалі ў сваёй заяве:

„Мы ведаем, што комсамольская організацыя зьяўляецца лепшым рухавіком соцыялістычнага спаборніцтва, накіраванага на канчатковую перамогу соцыялізму ва ўсім Саюзе, і адзіным выхавацелем працоўнай моладзі ў комуністычным духу“.

Зараз комсамольскай ячэйцы неабходна гэты рух замацаваць у сэнсе політычнага выхаваньня. К.

Хромавы цэх--ударны

У бюро партколектыву і бюро цэхавай ячэйкі хромавага цэху

Заява

Да 6-ці годзьдзя са дня сьмерці нашага правадыра і настаўніка Уладзіміра Ільліча Леніна, мы усе беспартыйныя рабочыя хромавага цэху прызнаем важнасьць мерапрыемстваў партыі па пытаньнях аб індустрыялізацыі нашай краіны і колектывізацыі вёскі (гэта значыць перабудова індывідуальнай сялянскай гаспадаркі на соцыялістычны, колектыўны лад).

Лічым, што сярод рабочай клясы на 13-годзе рэволюцыі і 6-цігодзьдзя са дня сьмерці Леніна не павінна быць ні аднаго беспартыйнага і таму падаем колектыўную заяву аб уступленьні ў партыю Леніна.

Выклікаем пасьледаваць нашаму выкліку рабочых чырвона-дубнага і лаечнага цэхаў.

Абавязуемся з усёй энэргіяй і сілай выканаць промфінплян 29-30 году на ўсе 100 проц. і прыложым усе намаганьні да таго, каб выканаць пяцігодку ў тры-чатыры гады.

Мы, усе падпісаўшыя заяву зьяўляемся ударнікамі і з сёньняшняга дня увесь цэх цалкам абвяшчаем ударным.

Данішэўскі Ш. Штэйнгэрд, Мільлер, Канапацкі, Данішэўскі А. Рубінчык Г., Данішэўскі М., Зархін Я., Бруднер і Глаунхенгауз Л.

Такая самая заява паступіла ў рэдакцыю ад рабочых зольнага аддзяленьня таго самага цэху за подпісамі т. т. **Рабіновіча, Гуменчыка, Зайчыка, Якубоўскага і Васілеўскага.**

Р.

Ударнае рамантаваньне вагонаў

Група ўдарнікаў-чыгуначнікаў ст. Гомель за працай

Што паказвае люстра?

На люстэрачна-вэтэрпаснай фабрыцы пры Мен. Гар. камітэце ўзаемадапамогі працуе каля 150 чалавек моладзі. Культурна-выхаваўчай працы ніякай не вядзецца. Ёсьць культ. камісія, якая існуе толькі на паперы. Ячэйка бязбожнікаў ня ведае колькі мае ўсіх сяброў. Шмат рабочых уступіла ў гэту ячэйку, але ўсе анкеты і да гэтага часу валяюцца за сушылкай у падводачным цэху.

Анты-калядная кампанія прайшла зусім дрэнна: склікалі сход рабочых, зрабілі маленькі даклад, прынялі рэзолюцыю і на гэтым скончылася.

Ёсьць і яч. МОПР'у, якая таксама ніводнага сходу і паседжаньня бюро не зрабіла. Моладзь хоча організаваць комсамольскую ячэйку. Гэта пытаньне стаяла на бюро Фрунзэўскага РК ЛКСМБ, на бюро не зьявіўся прадстаўнік ад Гар. камітэту і справа засталася бяз вынікаў.

Соцспаборніцтва таксама не з... шло сабе тут месца. Не органі... вана **ніводнай ударнай брыг... ды, нават не праведзена с... ду рабочых па гэтаму пыта... ню.** Часьцяком позьняцца на п... цу ня толькі рабочыя, але і с... майстры.

Ёсьць шмат няпісьменных ра... чых, а лікпункт не працуе. На... ценгазэта не асьвятляе жыцьця р... бочых, бо рэдколегія і рабкоры ... мі адміністратары. Некаторыя з р... бочых працуюць на фабрыцы бол... чым па 5 месяцаў, а атрымоўваю... увесь час па **17 рублёў і 50 к...** Адміністрацыя абяцае палепшы... становішча, але абяцаньні застаюц... абяцаньнем.

Усе гэтыя недахопы тлумача... тым, што аб люстэрачна-вэтэрпасн... фабрыцы забыліся раённыя і ... руговыя організацыі.

Неабходна на фабрыку заглянуц... адпаведным органам і даць здаро... напрамак усей працы. **Казлоўс...**

Дзяўчаты не адстаюць

У Шклове, на ф-цы „Спартак“, да гэтага часу ня было кваліфікаванай рабочай сілы з моладзі, якая патрэбна для ўтварэньня поўнай брыгады пры папяровай машыне, або пры тым ці іншым варштаце. Заводакіраўніцтва з дапамогай бюро колектыву КП(б)Б узяло рашучы напрамак да высоўваньня моладзі на вышэйшую кваліфікацыю, вынікам чаго зьявілася магчымасьць організацыі тых брыгад, аб якіх мы ўсе доўгі час гаварылі.

„Спартакаўцы“ не адстаюць. На сёньняшні дзень мы маем 11 брыгад якія ахапілі моладзь, што пр... цуе на вытворчасьці. Хлопцы дзяўчаты з гонарам узяліся за пр... цу. Праўда, з боку старых ра... чых былі паасобныя насьмешкі. К... старэйшым рольшчыком пастав... дзяўчыну, дык некаторыя рабоч... гаварылі: **„Ну што яна зробі... Дзеўка,—ды яшчэ старэйш... рольшчыкам“.** Але брыгады качалі. Брыгаднікі на машынн... рэзках і другіх працах не адс... юць па якасьці выпускаемай п... дукцыі ад тых рабочых, якія п... цуюць па 10-20 год. **Бэрэнштэ...**

9-га лютага а 12 гадзіне дню

ў СЬМІЛАВІЧАХ, у памяшканьні нардому

СКЛІКАЕЦЦА КОНФЭРЭНЦЫЯ

апоргаў ячэяк, упаўнаважаных, юнкораў і чытачоў газэты „ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА“

На парадку дню:

Даклад рэдакцыі „ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА“

ДА ЎСІХ ЧЛЕНАЎ ПРОФСАЮЗАЎ БССР

(З адозвы ЦСПСБ)

Таварышы!

Пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі рабочая кляса, апіраючыся на беднату ў саюзе з серадняцкімі масамі сялянства, дасягнула буйных посьпехаў у галіне соцыялістычнага будаўніцтва.

Шпарка разгортваецца соцыялістычная перабудова сельскай гаспадаркі. Бурныя посьпехі соцыялістычнай рэконструкцыі народнай гаспадаркі, шпаркі тэмп колектывізацыі стварылі ўсе ўмовы для пераходу ад політыкі абмежаваньня эксплёататарскіх тэндэнцый кулацтва, **да ліквідацыі яго, як клясы.**

Шырока разгарнуўшаяся хваля соцыялістычнага спаборніцтва, вялікі рух ударных брыгад—яскравыя паказальнікі энтузыязму рабочай клясы і асноўныя фактары паскоранага соцыялістычнага будаўніцтва. Перамагаючы ўсялякія перашкоды на шляху, соц. будаўніцтва, трэба яшчэ больш павышаць тэмпы нашай працы, яшчэ хутчэй ісьці ўперад.

Капіталістычнае абкружэньне нашай краіны прымушае нас будаваць соцыялізм ня толькі сваёй уласнай энэргіяй, ня толькі ўласнымі рукамі—але і ўласнымі сродкамі, якія павінны быць знойдзены ўнутры краіны.

Агульная сума сродкаў, якія патрэбны дзяржаве на гаспадарчае і культурнае будаўніцтва, на справу індустрыялізацыі, на ўзмацненьне абароназдольнасьці СССР—вылічана па пяцігадоваму пляну ў суме 86 мільярд. руб. Капітальных укладаньняў у народную гаспадарку прадугледжана на 64,5 мільярд. руб. На фінансаваньне аднэй толькі сельскай гаспадаркі СССР, паводле кантрольных лічбаў на 1929-30 г., мяркуецца 3,2 мілрд. руб., а ўкладаньняў у сельскую гаспадарку БССР прызначана на 1929-30 г. каля 55 млн. руб. Усе гэтыя сродкі мы павінны знайсьці ў сябе.

Адным з шляхаў для забясьпячэньня сродкамі індустрыялізацыі краіны зьяўляюцца дзяржаўныя пазыкі і ашчадныя касы. Гэтыя крыніцы павінны даць пяцігадоваму пляну 6,3 млрд. руб.

Карыстаньне ашчаднымі касамі сярод працоўных гораду, у прыватнасьці сярод групы рабочых, яшчэ далёка недастатковае. Зусім слаба яшчэ ўцягнута ў ашчадныя касы працоўнае сялянства. У выніку гэтага ашчадная справа—гэтая асабліва важнае зараз, побач з дзяржпазыкамі, галіна соцыялістычнага будаўніцтва—працягвае заставацца на гаспадарчым фронце адсталым вучасткам.

Для ўзмацненьня ашчадсправы і прытоку сродкаў праз іх на патрэбы соцыялістычнага будаўніцтва праводзіцца з 1-га лютага б-г. „Усебеларускі месячнік зьберажэньняў“. У гэтай політычнай кампаніі павінна быць забясьпечана большая актыўнасьць організаванай профсаюзнай масы.

Матар'яльны ўдзел працоўных у індустрыялізацыі краіны ня будзе поўным, пакуль працоўныя гораду і вёскі акрамя ўтрыманьня на руках дзяржпазык, ня стануць таксама актыўнымі ўкладчыкамі ашчадных кас. Месячнік зьберажэньняў і павінен дапоўніць гэты прабел.

„Месячнік зьберажэньняў“ павінен таксама зьяўляцца пачаткам сапраўднага шырокага ўкараненьня ашчадкніжкі ў быт працоўных, для рацыяналізацыі асабістага бюджэту працоўнай сям'і.

„Месячнік зьберажэньняў“ павінен зьявіцца пачаткам шырокага ўжываньня сярод рабочых і служачых безнаяўных разьлікаў (жыразвароты) па іх рэгулярных плацяжох, як крэдытная опэрацыя, якая садзейнічае ўмацаваньню грашовай савецкай сыстэмы і карысна ў быце з пункту погляду экономіі часу і выгоды для працоўных.

Організаваная профсаюзная маса павінна праявіць у пэрыяд месячніку максымум ініцыятывы, актыўнасьці і ў ажыцьцяўленьні задачы ўцягненьня ў ашчадкасы бядняцка-серадняцкага сялянства, праявіўшы свой пролетарскі ўплыў шляхам актыўнага ўдзелу ў агітацыйна-падворных абходах вёсак, скарыстаньня для гэтай мэты рабоч... брыгад, пасланых для праведзен... вясеньняй пасеўнай кампаніі і г. д.

У час „месячніку“ ашчадкасы ... вінны быць узяты пад неаслабны г... мадзкі кантроль шырокіх мас працо... ных.

Трэба праверыць якасьць абслуго... ваньня ашчадкасамі сваёй працоў... кліентуры і прыстасаванасьць іх ... выкананьня пастаўленых перад ... задач. Трэба забясьпечыць ажыцьц... леньне на практыцы лёзунгу: „Аш... касы—у масы“.

Роўналежна з гэтым, профсаюз... актыў павінен у пэрыод Месячні... зьвязацца з ашчаднымі касамі і зг... павацца вакол ашчадсправы для с... лай практычнай дапамогі і ўдзелу ... папулярызацыі ідэі ашчадкас ся... шырокіх мас. Адным толькі апарат... парадкам нельга будзе ў гэтай спр... дабіцца жаданых вынікаў. Вялізар... справа забясьпячэньня соцыяліст... нага будаўніцтва неабходнымі срод... мі ёсьць справа саміх працоўных. ... ўдзелу ў гэтай галіне і павінен б... утворан у „Месячнік зьберажэнья... вакол ашчадных кас сталы грама... актыў.

Побач з атрыманьнем на ру... дзяржпазык—ніводнага сябра про... саюзу не павінна заставацца без ... чаднай кніжкі

Доўгатэрміновыя зьберажэньні п... цоўных—у дзяржпазыкі. Часова-во... ныя сродкі—у ашчадкасы.

Сябра профсаюзу! не дэзорганіз... крэдытнай сыстэмы, не паслабляй ... нансавай магутнасьці краіны про... жам обліґацый дзяржпазык, а зда... іх на колектыўнае хаваньне ў ашча... касы. Узмацні свой матарыяль... ўдзел у соцыялістычным будаўніцтв... часова-вольныя сродкі здавай на ... ваньне ў працоўныя ашчадныя ка...

Цэнтральны Савет Профсаюзаў БССР **РЫЖ...**

Кіраўнік ашчадкасамі БССР **ПАДОЛЬСК...**

Глушэньне самакрытыкі абывательскім падвядзеньнем яе пад склоку

Як у Добрушы ўчынілі расправу над рабкорам Дзянічэнка

Справа рабкора Дзянічэнка характэрна тым, што з яго крытыкай мясцовая парторганізацыя, а потым і АКК пакончылі (выключылі з партыі) за тое, што: „т. Дзянічэнка скарыстаў кожную памылку ў рабоце ячэйкі з тым, каб дыскрэдытаваць кіраўніцтва ячэйкі" (з пастановы АКК), мэтадам абывательскага прыкрыцьця і падвядзеньня яго крытыкі пад „склоку, падседжваньне сяброў партколектыву", нават абвінавачваньне асобных з іх у п'янцы, ў парушэньні профсаюзнай дэмократыі" і г. д. Сапраўды атрымоўвацца—„куча абвінавачваньняў".

Прэзыдыум ЦКК вынес рэзкую пастанову, ён адзначыў што: Гомельскае АКК у гэтай справе правяла недапушчальную лінію

глушэньня самакрытыкі і былы сакратар АКК т. Нартыш-Блук, разьбіраўшы гэтую справу, праявіў няздольнасьць да правільнай арыентоўкі ў гэтым пытаньні, якую ён праяўляў будучы на працы ў АКК у шэрагу іншых рабкораўскіх спраў.

Больш таго,—пры разглядзе гэтай справы АКК не дала ніякага адпору недапушчальным настроям, меўшым месца сярод добрушскіх актывістых у адносінах да самакрытыкі, як напр.: т. Валюкевіч зараз сэкратар РК КП(б) даваў установку рэдкалегіі, што—„усе заметкі на партыйцаў павінны папярэдня ўзгадняцца з парткіраўнікамі"; т. Кажэмякін, будучы сэкратаром ячэйкі, утварыў яўнае цкаваньне супроць рэдколегіі за зьмешчаную зусім правільную заметку ў насьценгазэце („рафінэр № 14"), якая бічавала Кажамякіна за сьпячку на вытворчасьці. Некаторыя парткіраўнікі абавязвалі тэрмінова зьняць гэтую заметку, перавярнуць газэту, каб яна ня была бяльмом на вачох у цэху.

Парткіраўнікі рабілі такую ўстаноўку, што раней трэба быць сябрам партыі, а потым рабкорам, не разумеючы, што рабкораўская работа—вельмі важная частка партыйнай работы, і што самакрытыкай партыя кіравала і кіраваць будзе неаслабна і ў далейшым.

Хто такі Дзянічэнка

Рабкор Дзянічэнка, сын рабочага-каменшчыка, з 9-ці год аж да наступленьня на фабрыку батрачыў, на фабрыцы з 1923 г. па сёньняшні дзень. Служыў у Чырвонай арміі, член КСМ з 1922 г., быў комсамольскім актывістым, член партыі з 1925 г. Шэраг партыйных і грамадзкіх організацый далі яму дадатныя характарыстыкі.

Нават і пасьля выключэньня яго з партыі, адміністрацыя дае яму пасьведчаньне (ад 28-У—29) у тым, што Дзянічэнка на вытворчасьці свае абавязкі выконваў акуратна, а вытворчай дысцыпліны адносіцца сьвядома" і зусім невядома, адкуль Гомельская АКК узяла факты, абвінавачваючы яго пры выключэньні: „у недастойных для сябра партыі паводзінах на вытворчасьці", гэта—яўнае „вышукваньне" няіснуюючых ніколі фактаў.

Тав. Дзянічэнка быў мобілізаваны, як актывісты, для правядзеньня перавыбараў сельсаветаў і Цераховскі райвыканком даў аб ім станоўчы водзыў.

Як фабрыкаваліся „факты"

І тут, ні з таго ні з сяго, 10-га сакавіка—29 г. склікаецца пазачарговае бюро колектыву і, праз галаву ячэйкі, Дзянічэнка выключаецца з партыі. Для гэтага бюро аказалася зусім задаволеным аднэй провокацыйнай заявай толькі што выключанага з партыі за антысэмітызм Стратоўскага, быццам-бы „Дзянічэнка ў склочных мэтах раіў яму (Стратоўскаму) апэляваць у АКК, што ён выключан з партыі за самакрытыку", дадаўшы да гэтага „асноўнага" абвінавачваньня такі пункт: „Дзянічэнка адарваўся ад партыі, процістаўляў лінію партыі ў цэху".

Прычына гэткага скарапаліцельнага падыходу да рабкора-партыйца—простая. Дзянічэнка на імя цэнтральнага органу „Правда" накіраваў артыкул пад назвай „Добрускі партыйны гнойнік" (удзельнічаў у складаньні артыкулу і другі рабкор партыец Курылін, які таксама быў выключан з партыі, а потым аднаўлен АКК). Гэты артыкул сыгналізаваў у асноўным зусім правільна аб наяўнасьці хворых зьявішч сярод часткі актыву. У ім было паказана на шэраг асоб—конкрэтных носьбітаў гэтых агідных зьявішч, куды папала шэраг кіруючых працаўнікоў ф-кі.

І ня гледзячы на тое, што тав. Дзянічэнка ў сваёй апэляцыі на імя АКК падрабязгова і ў асноўным правільна выкрыў прычыны яго выключэньня, т. Нартыш-Блук, які разьбіраў гэту справу, ня толькі ня ўлічыў маючыйся матар'ял, а пачаў „вышукваць" дадатковыя абвінавачваньні супроць яго, прад'явіў Дзянічэнку асноўнае абвінавачваньне ў тым, што ён стаў высоўваць абвінавачваньні супроць асобных сяброў партыі дзеля таго, каб зьмягчыць свае партпраступкі".

На чый млын ліла воду АКК

Гэтыя рашэньні АКК фактычна санкцыянавалі працяг і паглыбленьне хваравітых зьявішч сярод актыву, стварыўшы гэтым немагчымыя умовы для выкрыцьця іх мэтадам самакрытыкі, трымаючыся ўстаноўкі „чыстай крытыкі" нічым незапляміўшымі сябе людзьмі.

Выходзячы з гэтай устаноўкі, АКК мела „падставу" абвінавачваць Дзянічэнка, які да пасылкі гэтага артыкулу сапраўды разам з сэкратаром партячэйкі Хайкіным выпіў па чарцы на кватэры ў Хайкіна, прычым Хайкін яго супакоіў: „Ня бойся, я-ж сэкратар ячэйкі і то не баюся". Аднак, Хайкін чамусьці ня быў прыцягнут да партыйнай адказнасьці і застаўся сэкратаром ячэйкі, а з Дзянічэнкам хутка пакончылі.

Гэтыя непартыйныя ўчынкі ні ў якім разе не маглі быць повадам для выключэньня Дзянічэнка з партыі. Гэта была зачэпка дзеля расправы над рабкорам-партыйцам, бо мясцовыя кіраўнікі не паказалі сябе рашучымі барацьбітамі з іншымі хваравітымі зьявішчамі, як напрыклад: у час чысткі загадчыка ФЗУ партыйца Галкіна служачага трэба было выключыць з партыі за п'янку, за сужыцьце з вучаніцай, за протэкцыянізм і іншае, аднак, усё кіраўніцтва, на чале з райкомам, стала на шлях яго абароны, абвінавацІўшы вучняў ФЗУ у тым, што: „іх крытыка—гнілая", „што порчаных ня порцяць".

Падыход да Дзянічэнка — дэмонстрацыя супроць самакрытыкі

Параўнаньне гэтых фактаў яшчэ больш падмацоўвае вывад—падыход да Дзянічэнка быў „асаблівым". Выключэньне з партыі рабкора-партыйца Курыліна і Дзянічэнкі бязумоўна адбілася на настроях партыйнай і рабочай масы, стварыла настрой боязьні крытыкі. Мы спадзяемся, што са справы Дзянічэнка Добруская парторганізацыя зробіць належныя палітычныя вывады ў бок рашучага разгортваньня сьмелай бальшавіцкай самакрытыкі ня гледзячы на асобы, крытыкі накіраванай у абарону генэральнай лініі партыі на хутчэйшае ажыцьцяўленьне чарговых задач нашага соцыялістычнага наступленьня. Справа Дзянічэнка разьбіралася на парткалегіі ЦКК. Дзянічэнка адноўлен у члены партыі, аб рашэньнях ЦКК павінна ведаць Добруская партыйная організацыя і добрускія рабкоры.

Г. М. ГЕРШМАН.

НЕ ДАМО ПРАРВАЦЬ ВАЖНАГА ФРОНТУ

Клясава-варожы элемэнт пад рознымі маскіроўкамі пралазіць у навучальныя ўстановы

ПРЫ ДАПАМОЗЕ ШЫРОКІХ КОЛАЎ ПРАЦОЎНЫХ МАС РАШУЧА ВЫКРЫВАЦЬ І АЧЫШЧАЦЬ ВНУ АД КЛЯСАВА ЧУЖОГА ЭЛЕМЭНТУ

Іх твар?..

У Горацкай сельска-гаспадарчай Акадэміі на мэліорацыйным аддзяленьні вучыцца Краўчанка В. Бацька яго зьяўляецца папом у г. Смаленску. У час практычнай працы Краўчанка, атрымліваючы 200 руб. у месяц, п'янстваваў, грамадзкай працы ня вёў, а перашкаджаў у гэтым мясцовым організацыям.

Разоўскі Ісак—сын былога буйнага гандляра і арандатара млыноў. Бацька яго пазбаўлен выбарчых правоў. Судзіўся за контрабанду. Матка ў 1928 годзе была злоўлена ў Менску з залатымі рэчамі, і аштрафавана на 1800 рублёў. Разоўскі вучыцца на 3-м курсе Віцебскага Белпэдтэхнікуму.

Яшка СУМНЫ.

„Арабочыўся"

У Менскай профтэхшколе будаўнікоў вучыцца Райхцум Юдэль, які пралез пад відам сына рабочага, у той час, калі яго бацька—буйны гандляр жывёлай і мясам, а матка за гандлярства і зараз пазбаўлена выбарчых правоў. Бацька Райхцума пралез на пасаду ў камітэт узаемадапамогі. Пры чыстцы савецкага апарату ў мястэчку Глуску выявілася, што ён займаўся спэкуляцыяй на сваёй пасадзе. Скупаў крадзеную жывёлу, падмяняў скуры і наогул займаўся шкодніцтвам.

Сам Юдэль зьбіраў у профшкольцаў коопэрацыйныя кніжкі, скупляў дэфіцытныя тавары і пераправаў дадому. Быў сябрам контррэволюцыйнай сіонісцкай організацыі, таму глуская комсамольская ячэйка тры разы адхіліла яго заяву аб уступленьні ў шэрагі ЛКСМБ, але, прабраўшыся ў профшколу, Юдэль пралез і ў комсамол.

ГЛУСКІ.

Чужакі

У Мозырскім БПТ і да гэтага часу вучыцца Рэўт, бацька якога абкладзен індывідуальна падаткам. Рэўт да апошняга часу быў сэкратаром ячэйкі ў тэхнікуме.

Таксама ў тэхнікуме вучыцца Бэнэльсон Маня, бацька якой займаўся гандлем як да рэвалюцыі, таксама і пасьля яе; цяпер пазбаўлен выбарчых правоў. Бэнэльсон атрымлівае стыпэндыю.

На двухгадовых пэдкурсах вучыцца Маліноўскі Тодар, бацька якога абкладзен індывідуальна і пазбаўлен выбарчых правоў. Пра гэта ведае дырэктар курсаў, але не рэагуе.

ДУБОВЫ.

* * *

Дзесьці ў Менску прыстроіўся Гурвіч М.—сын буйнага барысаўскага контрабандыстага Бацька Гурвіча і цяпер яшчэ трымае піўную ў мястэчку Крупкі. Брат яго—Гурвіч С. пралез у Барысаве на заводзе ў комсамол і саюз, але з саюзу і комсамолу яго выключылі.

ПІСЬМЕНЬНІК З БАРЫСАВА.

Ад нашага спэц, корэспондэнта

Дваццаць чатыры дні бязьдзейнасьці

„Падцягнуць тэмпы культурнага будаўніцтва да тэмпаў гаспадарчага будаўніцтва"—пад такім лёзунгам выступіў комсамол Беларусі для выкананьня задач трохмесячніку беларускай і нац. менаўскай пролетарскай культуры.

Правадзімы комсамолам трохмесячнік сваімі мерапрыемствамі накіраваны да вырашэньня гэтай вялізарнай важнасьці задачы. У час трохмесячніку комсамол павінен накіраваць свае калёны да найбольш шчыльнага ўдзелу ў будаўніцтве нацыянальнай па форме і пролетарскай па зьместу беларускай і нац. менаўскай культуры.

Здаецца, важнасьць задач зразумела, тым больш зразумела неабходнасьць хутчэйшага правядзеньня ў жыцьцё мерапрыемстваў трохмесячніку.

Ці ўсе-ж організацыі, і ў першую чаргу камітэты, зразумелі важнасьць задач і неабходнасьць хутчэйшага правядзеньня іх у жыцьцё?

Як мы ўбачым далей, ня ўсюды партыйныя, комсамольскія лёзунгі актыўна пэратвараюцца з неабходнай хуткасьцю ў жыцьцё, закаранеласьць непаваротлівасьць маюць свае мейсца і ў даным выпадку.

Ня лезьце—мы складаем пляны

Лепшым доказам гэтага можа служыць стан падрыхтоўкі, а зараз—і самага правядзеньня трохмесячніка па Мазырскай організацыі. Мазырскі АК ЛКСМБ першы месяц трохмесячніку (студзень) займаўся „вялікай працай", складаў плян, які толькі 24-га студзеня быў разасланы па раёнах. Яго пляны цяпер пачынаюць чытаць, разглядаць, ставіць на бюро райкомаў, складаць штабы, даручаць выпрацоўваць свае пляны і г. д. і г. д.

Тое, наколькі акругкомаўцы ўразумелі важнасьць неабходнасьці хутчэйшага правядзеньня ў жыцьцё гэтага мерапрыемства, стане зусім ясным, калі вы пойдзеце ў любую з ячэек гораду і папытаецеся:

— А што вы, браточкі, робіце, па трохмесячніку? На вас сэкратар паглядзіць зьдзіўлена, пачэша патыліцу, а пасьля адкажа:

— А... культурны месячнік... Да мы покуль-што нічога не рабілі, думаем... складаць камісію, каб выпрацавала якія кольвек мерапрыемствы...

Настаўніцтва „самадзейнічае"

Такі прыкладны адказ мы атрымалі па ячэйках: савслуж., ЦРК, гандлёвай, гарбароў і АІНА.

Масы комсамольцаў аб трохмесячніку нічога ня ведаюць, а акругком толькі 24-га студзеня (па налягаяньню брыгады ЦК ЛКСМБ) склікаў нараду гарадзкіх загадчыкаў АПА ячэек і студэнтаў, з кім прапанавана азнаёміць... організацыю з задачамі трохмесячніка, і зусім зразумела, што да практычнай працы яшчэ далёка.

Злачыннае бязьдзейнічаньне

Як комсамольская організацыя, так і ў асаблівасьці грамадзкасьць, профсаюзы, коопэрацыйныя організацыі, асьветныя ўстановы палец аб палец да сёньняшняга дня ня стукнулі па правядзеньню трохмесячніка. Камітэты (АК і РК) нічога не зрабілі для таго, каб узьняць грамадзкую думку навакол задач трохмесячніку. У гэтым сэнсе Мазырскі АК ЛКСМБ злачынна бязьдзейнічае, інакш кваліфікаваць такога становішча нельга, бо той шэраг вялікіх магчымасьцяй, якія ў гэтым стасунку маюцца, ні Акругкомам, ні райкомамі не скарыстоўваюцца.

Менавіта ў гэтым сэнсе ніяк нельга абыйсьці таго факту, што ў акрузе праводзіцца і акруговая і раённая конфэрэнцыі настаўнікаў,—сабраліся людзі, пры непасрэдным і шчыльным удзеле якіх павінна праводзіцца шэраг мерапрыемстваў трохмесячніку. На конфэрэнцыі дакладаў аб трохмесячніку ня ставілася, масы настаўніцтва ў гэтым пытаньні не орыентаваны. Паўстае пытаньне, як-жа сапраўды думаюць людзі праводзіць трохмесячнік, наўжо Акругком думае выехаць на адным пляне.

Мы ня супроць пляну. Плян—рэч добрая, але на адным пляне,—голай паперцы ў чатыры аркушы, далёка не заедзеш. Патрэбна забясьпечыць выкананьне гэтага пляну. Вось аб гэтым Акругком мусіць забыўся.

Комсамольскай організацыі, і ў першую чаргу нашым камітэтам, патрэбна было памятаць, што перад намі стаяць задачы ня толькі прыцягнуць масы працоўных да ўдзелу ў культурным будаўніцтве, але і перад усім праверыць зьмест культурных рэчаў, якія прэпадносяцца нашымі культурнымі сіламі—асьветнікамі.

„Самадзейнасьць" ці „Маруся отравилась"

Тут якраз да рэчы хаця-б парачку слоў сказаць аб вечары так званай самадзейнасьці, які праводзіўся настаўніцтвам Тураўшчыны ў канцы конфэрэнцыі.

Аб гэтым вечары „самадзейнасьці" можна сказаць толькі адно:

— Шкода і вельмі шкода, што самадзейнасьць савецкага настаўніцтва ў даным выпадку далей „Маруся отравилась" і не пашла, калі ня лічыць... танцаў да адурэньня.

Перасьпевы мяшчанскіх, пахабных романсаў, танцулькі,—вось увесь зьмест вечару.

Мяшчанства, абывательшчына, пахабшчына самадзейнічалі не спаткаўшы супярэчаньня. Калі мець на ўвазе той вялікі тэмп, якім ідзе пэратварэньне індывідуальнай сялянскай гаспадаркі ў буйную соцыялістычную гаспадарку і тое становішча культурна-асьветнай працы, якое мы маем у вёсцы на сёньняшні дзень, дык стане ясьней яснага, наколькі своечасовым і зусім неабходным зьяўляецца правядзеньне трохмесячніку.

„Тэмпы" правядзеньня трохмесячніку Мазырскай організацыяй ЛКСМБ павінны зьвярнуць на сябе ўвагу ўсяе партыйнае організацыі

Нельга ні ў якім разе дапусьціць, каб словы і паперкі падмянялі сабою жывыя справы.

Баявыя лёзунгі павінны быць пэратвораны ў хвалю магутнага руху за выкананьне такой важнай палітычнай задачы, як трохмесячнік.

Васіль Самуцін

Мозыр.

Трохмесячнік і пудра

Першы тур трохмесячніку беларускай пролетарскай культуры—першы месяц—ужо мінуў.

Гэты тэрмін ня даў яшчэ амаль ніякіх адчуваемых вынікаў.

Прынамсі мы ня маем пэўных і сталых вестак, як практычна пачалі вырашаць гэтае пытаньне комсамольскія організацыі.

Відаць, што ўсё яшчэ пануе традыцыйнае „раскачваньне"—несумешчальная з тэмпамі перажываемых намі дзён. І відаць яшчэ, што пануе таксама ня менш традыцыйнае пазяханьне, да якога прызвычаіліся дзе якія камітэты і ячэйкі.

Няма на сёнешні дзень яшчэ пералому, няма рашучага баявога ўзварушэньня ўсіх клетачак організацыі для праверкі сябе, для мобілізацыі сіл на ўдзел нацыянальна-культурным будаўніцтве рэспублікі—шляхам распачатага трохмесячніку.

Бясспрэчна, што тут няма ніякіх об'ектыўных прычын, на якія заўжды вельмі лёгка спасылацца. Ёсьць закаранеласьць, абыдзёншчына і наша нядольнасьць па баявому перабудоўваць сыстэму і мэтады работы саюзу для запатрабаваньняў пэрыоду—рашучай рэконструкцыі экономікі краіны, пэрыоду жорсткага наступу на элемэнты капіталізму і поўнай ліквідацыі іх, як клясы ў раёнах суцэльных колгасаў.

У Магілеве на пленуме акругкомсамолу мы сустрэліся проста з вельмі рэдкімі фактамі неразуменьня задач, высунутых трохмесячнікам. Магчыма, што людзі сапраўды змучаныя тэй вялізарнай работай, якая праводзіцца імі і не пасьпяваюць у такт новым задачам, аднак, усе-такі гэта ня можа і ня будзе ніколі служыць апраўданьнем.

Спачатку, я якраз добра памятую тое пасьляпалуднавае паседжаньне—таварышы наогул адмовіліся „болей гаварыць па данаму пытаньню"...

Невядома, ці тут дзейнічалі „жалудачныя сокі" (дэлегаты пленуму тады толькі што вярталіся з сталоўкі) ці што другое, аднак, факт застаецца фактам—яны адмаўляліся працягваць спрэчкі.

Дзесьці ў куце нехта пазяхнуў ужо і ўспомніў, што хутка і на цягнік...

За ім схамянуўся нехта другі і ўспомніў, што сапраўды—хутка на аўтабус час, а то, глядзі, і празасядаеш яго..

Атрымаўся досыць конфузны малюнак

Але спрэчкі ўсё-ж такі ўдалося працягнуць

Сэкратар гаркамолу—Брыцько—так і пачаў, што ну, калі прымушаюць ці то націскаюць, трэба выступіць ну трэба сказаць, ну ён і сказаў

Гаварыў Брыцько нядоўга, але галоўны сэнс прамовы зьвёўся да таго, што вось мяшчанства наступае на Магілеў і адзінокі Брыцько ня ў сілах яго стрымаць. Комсамольцы бягуць спацыраваць на Першамайскую,—мяшчанства, адным словам, як вошы ў акопныя дні імпэрыялістычнай вайны наступала тады на шэрых салдацікаў, а цяпер—на Магілеўскі комсамол.

Як-жа практычна ажыцьцяўляюцца ўжо задачы трохмесячніку, гэтага ён не сказаў, як і шэраг іншых таварышоў.

Але Брыцько ўсё-такі сьціплы хлапец. Найбольш-жа разьюшана павёў наступленьне на магілеўскіх мяшчан і асабліва на пудру, сэкратар Лупалаўскага райкому комсамолу—Каган. Вось даслоўны запіс таго, што ён сказаў:

— „За последнее время, вот за эти года мы что-то мало уделяем внимания пудре. Я говорю, товарищи, серьезно, мы не боремся с этим злом. Теперь почти каждая комсамолка пудрится. Надо в трехмесячник об'явить пудре—непримиримую борьбу"...

Каган далей разьвіваў свае думкі—па ягонаму, у гэтым месьцяцца асноўныя задачы трохмесячніку.

Але гэта было махровае, вузкалобае, стопроцантнае дзяляцтва. Калі-б заўтра організацыя пайшла ў наступ на пудру, яна-б, гэта заўважыла-бы нават сьляпы, прашла міма тых галоўных і важнейшых політычных пытаньняў, якія высоўваюцца трохмесячнікам.

Гэта трэба ў першую чаргу як сьлед усьвядоміць Кагану і тым людзям, якія сьпяшаліся к вячэрняму цягніку і для якіх гэтае пытаньне было чарговай „кунпаніяй", якая пройдзе бясьцьветна і шэра і пасьля якой можна будзе абмежавацца сухой і казённай справаздачай, адрасаванай па адпаведнай вышэйстаячай інстанцыі.

Таварышы, якія выступалі пасьля, далі адпор гэтым опортуністычным імкненьням. Некаторыя з іх прыводзілі новыя цікавыя факты.

Мядзьведзкі—з папяровай фабрыкі „Спартак"—расказаў, як яны на бягунах змалолі клясыкаў, а потым зноў набывалі іх для бібліотэкі, праўда, па трайной цане; як прыяжджалі ў Шклоў пісьменьнікі з Магілеўскай філіі БелАПП'у і чыталі шклоўскай рабочай моладзі свае вершы і апавяданьні, якія не хацеў выдрукоўваць ніводзін наш друкаваны орган...

Сэкратар Клімавіцкага райкому прывёў вельмі важны факт, які сьведчыць, што даўно час праветрыць бальшавіцкім ветрам пыльныя шафы нашых бібліотэк. Гэта таксама ёсьць адно з заданьняў трохмесячніку. У Клімавіцкай бібліотэцы вучні сямігодкі доўгі час старанна чыталі кніжку пад мала вядомай назвай—„Богатырь". На 172 балонцы гэтай кніжкі зьмешчаны махравыя чорнасоценныя вершы.

У Бялынічах, у польскай школе, знашлі таксама контр-рэволюцыйныя кніжкі, дзе друкаваліся падобныя гэтым—контр-рэволюцыйныя, чорнасоценныя рэчы.

Але ўсё-такі самага галоўнага,—аб цэнтральных задачах трохмесячніку,—аб практычным вырашэньні гэтага пытаньня, нам не давялося ад самога пленуму пачуць. Ніводнай, сапраўды добрай прамовы.

А. Каліта.

6 брыгад у раёны суцэльнай колектывізацыі

Пасьля 2-х тыднёвай падрыхтоўкі—учора з Менску выехалі на працу ў раёны суцэльнай колектывізацыі (Копыльскі і Сьмілавіцкі) 6 брыгад саюзу мэталістых у колькасьці 37 асоб. У кожнай брыгадзе маецца па 3 сьлесары з поўнымі комплектамі інструмэнтаў, па адным кваліфікаваным экономістым, па адным рахункаводу, па адным мэд. працаўніку. і па настаўніку. Мэта брыгад-дапамагчы мясцовым сілам у абслугоўваньні колектывізаваных гаспадарак.

З фото-апаратам па Менску

Каштоўнасьці ў фонд індустрыялізацыі

6-га лютага 1930 г. на вуліцах Менску паказаўся своеасаблівы чырвоны абоз з каштоўнымі рэчамі сабранымі ўсімі ЖАКТамі г. Менску. У абозе было больш за 30 хурманак з рознымі

На здымках зьверху: Мітынг каля Акругкому партыі, унізе: адна з хурманак

Папраўка

У № 31 „Чырвонай Зьмены на другой старонцы, у допісе „Комсамольцы з піонэрамі наладзілі паход", напісана: „Піонэр-брыгада і піонэр-камісіі Будакашалёўскага раёну, паравоза-вагонна рамонтнага заводу імя Ланцуцкага, наладзілі паход усёй грамадзкасьці колгасу імя Дзяржынскага і Лібавінскага—с-с па збору ўціля", трэба чытаць: „Піонэр-брыгада і піонэр-камісія з яч. ЛКСМБ Гомельскага паравоза-вагонна-рамонтнага заводу імя Ланцуцкага наладзілі масавы паход у колгас Дзяржынскага і Любавінскі сельсавет (Буда-Кашалеўскі раён) і г. д.".

Паштовая скрынка

Зянькову—„Халатныя адносіны райкомаў да сваіх спраў", Комсамольцу № білету 26580—„Няма працы", Васпуну—„Як яго характарызаваць", Бярог—„Дайце мятлу",—накіраваны на расьсьледваньне.

Б. Ф.—„Аб адлічэньні месячнага заработку", Комсамольцу—„Апора на 3", Козіну Б.—„Даёш кіраўніцтва", Дуброву — „Савгас імя 10-годзьдзя БССР", Вайскору—„Узмацняйце тэмп партыйнай працы", Дройцэр—„Сувязістыя павінны зьвязацца", Сярдзюкову—„Трэба беларусізавацца", Бураку—„Аб нагрузках", Уласаву С.—„Няма добраахвотных організацый", Брыгадзіру—„Дзе твар комсамольскай ячэйкі", Базылю П.—„Праца ідзе шпаркім крокам", Ганоу—„Аб моладзі п. Новая Забалоць", У. Шабека—„Замест работы скачуць", Комсамольцу—„Праца сярод уноў прынятых комсамольцаў". Падбярэцкаму—„Моладзь цягнецца па старому", Стаэвоннаму—„А п'янка не патухае", Знаючаму—„Комсамолец карцёжнік", Касьцюковічу—„Адгукніся", Ф.—„Так нельга працаваць" і „няма пляну працы", Бюро яч. ЛКСМБ Полава—„Перагляд Полаўскай ячэйкі", Домашэвічу—„Ліст у „Чырвоную Зьмену"—усе пералічаныя допісы друкавацца ня будуць, некаторыя з іх можна скарыстаць для насьценнай газэты.

Маяку—„Трэба чысьціць"—па допісу прыняты захады.

Аранбауму—„Патрабуем вырашыць гэта пытаньне"—накіравана ў Кастрычнікаўскі райком КП(б)Б.

Раскінду Э. — „Злёт „ЛК" Лагойскага раёну", „Кавалерысту"Р.—„Праца атрадаў „Лёгкай кавалерыі", Лазінскаму—„Больш увагі „лёгкай кавалерыі", Ал. Жыгальскаму—„Вынікі райзьлёту", Касьцюкевічу — „Лёгкая кавалерыя" не працуе", Комсамольцу—„Лёгкая кавалерыя сьпіць", Я. Невокі—„Раённы зьлёт адбыўся" і „Макарэвіч на „ЛК" глядзіць вельмі скоса", Алесю Лучыне — „Што паказаў зьлёт „ЛК", Кудраваму—„Бяз руля", Комсамольцу — „Няма „лёгкай кавалерыі", Глаўрыновічу — „Аб лёгкай кавалерыі" у раёне", Каралю—„Годзе спаць", Ар. Усьмінскаму — „Аб лёгкай кавалерыі", Тамковічу—„Аб „ЛК" у тэхнікуме", „Кавалерысту"—„Наша праца", Саўрэю — „Да зьлёту груп „ЛК", Сарокіну—„Як ня трэба працаваць і конкрэтныя заданьні", Левіну—„Аб правым ухіле сярод „кавалерыстых", Арскаму—„Аб зьлёце ЛК першага раёну ў Віцебску". Пералічаныя допісы выкарыстаны ня будуць. Зьмяшчэньне іх для справы перадачы вопыту працы „ЛК" нічога ня дасьць, у іх аб новым не гаворыцца і цікавых прыкладаў няма.

Групе „ЛК — Допіс „У Даманавіцкім мэдпункце сядзяць бюрократы"—ня пойдзе, пастаўце гэтае пытаньне перад саюзам мэдсанпрацы.

Незадаволенаму — „Ачысьціць усе ўстановы", Ян. Ліеву—„Кулакоў не абклалі індывідуальна", Селькору—„Хацеяў, як антысэміт". Чырвонафлёцкаму—„Як праводзіцца клясавая лінія", Калюку—„Пазбаўце ад заўзятага ворага", Энціну Міхасю—„Як быць", Гурэвічу В.—„Выганім кулака і нэпмана з колгасу", А. Пялінскаму—„Поп і заможнікі вёскі Глушкавічы травяць колгасьніка Раманава"—вашы допісы напраўлены ў адпаведныя органы для расьсьледваньня і прыняцьця належных захадаў.

Адказны рэдактар
Рэдколегія

Па тэлефону ад нашага спэц. корэспондэнта

КУРСАНТЫ АБВШ ВЫСТУПІЛІ У АГРАПАХОД

Курсанты прасякнуты аднэй думкай дабіцца суцэльнай калектывізацыі, ліквідацыі кулацтва, як клясы і ўсямерна дапамагчы організаваным колгасам падрыхтавацца да вясеньняй сяўбы

КОЙДАНАВА, 7. Учора вечарам у м. Койданава прыбылі курсанты АБВШ для выкананьня задач распачатага вайсковымі часьцямі аграпаходу. Па цяжкай дарозе курсанты на лыжах прайшлі больш 40 вёрст. Настрой ва ўсіх бадзёры. **Курсанты прасякнуты аднэй думкай дабіцца суцэльнай колектывізацыі, ліквідацыі кулака як клясы і ўсямерна дапамагчы організаваным колгасам падрыхтавацца да вясеньняй сяўбы.**

У м. Койданаве курсантам было наладжана ўрачыстае спатканьне мясцовымі організацыямі. Комсамольскія організацыі сустракалі гасьцей з факеламі. Пры вялікім зборы працоўных мястэчку і сялян ваколічных вёсак адбыўся лятучы мітынг, на якім выступілі прадстаўнікі райкому партыі, РК ЛКСМБ, РВК, профсаюзаў і колгасьнікі Койданава.

Сяляне колгасьнікі з радасьцю разьмясьцілі курсантаў у сваіх хатах. Уся беднота і сераднякі ваколічных вёсак пагалоўна састаяць у сельска-гаспадарчых арцелях. Абагуленьне сродкаў вытворчасьці, за выключэньнем некаторай часткі сельска-гаспадарчага інвэнтару, праходзіць слаба.

Калгасьнікі выкарыстоўваюць добрую санную дарогу на вывазку з лесу дроў і іншых лесаматар'ялаў.

Маецца ў некаторых такая думка, што абагуленьне кароў і наогул жывёлы трэба адкласьці да вясны. Разам з гэтым асабліва распаўсюджана думка аб організацыі комун.

Аграпаход ставіць сабе мэтай паскорыць абагуленьне насеньня, сродкаў вытворчасьці і г. д., дапамагчы ў падрыхтоўцы да вясеньняй пасяўной кампаніі. У мэтах гэтага распачалі сваю працу агітацыйныя групы, прыступілі да работы кавалі, шорнікі, плотнікі і інш. Іх работа **значна садзейнічае хутчэйшаму абагуленьню насеньня і сельска-гаспадарчага інвэнтару.**

Разам з курсантамі прыбыў духавы аркестр і дзьве кіно-перасоўкі. Прывезена шмат дзяшовай літаратуры па колектывізацыі і іншых пытаньнях сельскай гаспадаркі, якая распаўсюджваецца сярод беднаты і сераднякоў у большасьці дарэмна.

Брыгада скурнікаў на дапамогу вёсцы

КОЙДАНАВА, 7. Учора ўвечары ў м. Койданава для дапамогі ў правядзеньні вясеньняй пасяўной кампаніі і колектывізацыі вёскі прыбыла рабочая брыгада саюзу гарбароў. У складзе брыгады маецца 13 рабочых, адзін доктар, адзін аграном, 3 рахункаводы і адзін лесавод.

Менск, друкарня БДВ. Галоўлітбел № 599